

Тригуб О. П.,

*д-р іст. наук, професор, завідувач кафедри міжнародних відносин і зовнішньої політики,
Чорноморський державний університет імені Петра Могили, м. Миколаїв, Україна*

Кабасва А. І.,

*студентка спеціальності «Міжнародні відносини»,
Чорноморський державний університет імені Петра Могили, м. Миколаїв, Україна*

ДІЯЛЬНІСТЬ КАНАДИ В ОРГАНІЗАЦІЇ АМЕРИКАНСЬКИХ ДЕРЖАВ (1990–2015)

У статті представлено спробу дослідити роль Канади в Організації американських держав (ОАД). Ця проблема вважається актуальною з урахуванням лідерської природи стратегії США в ОАД. Авторами аналізуються стратегічні цілі, завдання та пріоритетні напрями співпраці Канади з латиноамериканськими країнами в межах ОАД (права людини, інституційні реформи, безпека, торгівля, охорона навколишнього середовища); зосереджено увагу на позиції Канади щодо формування Панамериканської зони вільної торгівлі; окреслено особливості процесу взаємодії Канади з країнами ОАД у контексті міжамериканських самітів.

Канада протягом 1990–2015 рр. проводила активну діяльність у рамках ОАД, сприяючи посиленню проблематики демократичного розвитку в списку пріоритетних напрямів діяльності організації. У сучасних умовах Канада прагне знайти нові напрями та форми діяльності ОАД, оптимально адаптовані до внутрішньополітичних і міжнародних реалій.

Ключові слова: Канада; ОАД; співробітництво; саміти Америк; зона вільної торгівлі; демократичний розвиток.

В умовах глобалізованого світу досить цікавим є вивчення впливу міжнародних інститутів Латиноамериканського регіону на політику великих держав, які входять до його складу: США, Канади та ін. В останнє десятиліття ХХ – на початку ХХІ ст. Канада незмінно прагне брати активну участь у роботі найстарішого регіонального об'єднання у світі – Організації американських держав (ОАД).

Враховуючи той факт, що провідне місце в цій організації завжди посідали США, вступ Канади до ОАД 1990 р. став поворотним моментом у канадсько-латиноамериканських відносинах. Багато хто бачив у цьому можливість «вдихнути нове життя» в організацію, яка до цього мала велику кількість боргів і невизначене майбутнє. На сучасному етапі роль постійного представництва Канади полягає в просуванні національних цілей та інтересів через ОАД і співпраці з іншими латиноамериканськими партнерами. Особливої актуальності тема дослідження набуває у зв'язку з труднощами в розвитку ОАД, які виникли протягом останніх років [1].

Відсутність прогресу у вирішенні питань, пов'язаних із регіональною безпекою та правами людини, визначає актуальність вивчення характеру співробітництва Канади та ОАД, проблем і можливих перспектив розвитку цієї взаємодії.

Аналізу ролі Канади в ОАД присвячено низку публікацій, передусім зарубіжних учених. Російська наукова школа представлена працями О. Г. Комкової [1], С. В. Ізраєляна [2], Б. Ф. Мартинова [3], О. Є. Кутейнікова [10], які доходять висновку, що ОАД посідає одне з провідних місць у зовнішній політиці Канади наприкінці ХХ – на початку ХХІ ст. А. Ф. Купер [4], Б. Хорвіц [6] акцентують увагу на зміні

позицій Канади в цій організації з урахуванням її трансформації під впливом сучасних політичних реалій. Аналіз праць російських та іноземних авторів показує, що незважаючи на зростання інтересу вчених-політологів до цієї проблематики, комплексного наукового дослідження з проблеми реалізації взаємодії Канади й ОАД не проводилося. Дотепер у вітчизняній науці немає узагальнювальної праці щодо особливостей діяльності Канади в ОАД.

Метою нашої роботи є дослідження взаємодії Канади з іншими латиноамериканськими країнами в межах процесів регіональної інтеграції на прикладі такої організації, як ОАД. Для цього необхідно розглянути такі аспекти: визначити пріоритетні напрями співпраці Канади з країнами-учасницями ОАД; охарактеризувати позиції щодо створення Панамериканської зони вільної торгівлі; простежити історію розвитку відносин Канади й ОАД у контексті міжамериканських самітів; проаналізувати підхід Канади до співпраці з країнами-учасницями ОАД з урахуванням лідерської природи стратегії США в організації.

Можна стверджувати, що Канада як член ОАД здебільшого виправдала всі надії, які покладали на неї латиноамериканські країни. Про це свідчить її діяльність у трьох взаємопов'язаних сферах, у яких Канада показала найбільшу активність у період 1990–2015 рр. – це права людини, демократія та безпека [2].

Одним із перших заходів, ужитих Канадою після вступу до організації, було забезпечення створення в рамках ОАД Групи щодо заохочення демократії в країнах Латинської Америки. Створення цієї групи було повністю канадською ініціативою, адже до цього країна брала участь у процесах відновлення демократії в Гаїті. Зокрема, 2006 р. нею було надано

допомогу Гаїті у виборчому процесі. Уряд Канади через канадське Міжнародне агентство з питань розвитку вніс майже 40 млн дол. для виборчого процесу. Генерал-губернатор Канади Мікаель Жан відвідала навіть інавгурацію президента Рене Превалья 14 травня 2006 р. Такі дії були позитивно сприйняті ОАД та ООН, які неодноразово надсилали місії до Гаїті та сприяли створенню Національної поліцейської академії задля підготовки та навчання збройних сил країни. Канада також відіграла важливу роль у розробці та забезпеченні схвалення поправки до Статуту ОАД, що дозволяє організації призупинити членство держави, якщо її демократично встановлений уряд повалено силовим шляхом [3].

Канада бере участь у зусиллях зі зміцнення ролі ОАД у галузі охорони навколишнього середовища. Наприклад, постійний представник Канади в ОАД, Брайан Діксон, очолює робочу групу ОАД у сфері навколишнього середовища. Канада також брала участь у створенні Плану дій щодо енергетики, біорозмаїття та забруднення, які обговорювалися на саміті Америк у Майамі в грудні 1994 р., і запросила скликати Панамериканський саміт на вищому рівні зі сталого розвитку в Болівії в 1996 р. Країна підписала низку міжамериканських конвенцій, прийнятих під егідою ОАД, зокрема про боротьбу з корупцією (1996 р.), про заборону незаконного виробництва й обігу вогнепальної зброї, боєприпасів, вибухових речовин (1997 р.), про транспарентність у придбанні звичайних озброєнь (1999 р.) [4].

Уже з 1994 р. Канада починає активно реалізовувати рішення ОАД щодо створення Зони вільної торгівлі всієї Америки. Третій міжамериканський саміт ОАД під егідою Канади відбувся 20–22 квітня 2001 р. у Квебеку. Він завершився прийняттям декларації, у якій говорилося про необхідність завершити переговори про створення ФТАА – АЛКА, а зона вільної торгівлі повинна була почати функціонувати не пізніше грудня 2005 р. Передбачалося, що загальна чисельність населення найбільшої безмитної торгової зони у світі, яка простягнеться від Канади до Чилі, складе 800 млн чоловік. Підсумковий документ також обумовлював, що «будь-які неконституційні зміни демократичного режиму позбавляють країну права подальшої участі в самітах Америк». Зустріч у Квебеку було відзначено масовими протестами антиглобалістів і сутичками з поліцією. Для стримування протестів влада мобілізувала близько 7 000 поліцейських і понад 1 000 військовослужбовців. Прем'єр-міністр Канади Жан Кретьєн пояснив такі безпрецедентні заходи безпеки «необхідністю» [5].

У 1998 р. на Міжамериканській конференції з боротьби з тероризмом було підписано Угоду Мардель-Плата про створення Міжамериканського комітету щодо боротьби з тероризмом, схвалену Генеральною асамблеєю ОАД 1999 р. У 2002 р. було відкрито для підписання Міжамериканську конвенцію проти тероризму, що набула чинності 2003 р. Саме після цієї події в квітні 2002 р. уряд Канади підготував новий законопроект щодо посилення заходів у сфері боротьби з тероризмом. У разі терористичної загрози новий документ допускає створення «зони безпеки» на територіях тих латиноамериканських країн, де

перебувають військовослужбовці та військова техніка Канади або союзників [2].

У 2004–2005 рр. Канада була другим за величиною спонсором ОАД зі щорічним внеском, який складав 12,36 % бюджету ОАД (9,2 млн дол.). Але на 31-й позачерговій сесії Генасамблеї ОАД, що відбулася в січні 2006 р., було прийнято рішення про збільшення бюджету організації на 2007–2008 рр. і тимчасовий перерозподіл шкали внесків на цей перехідний період. За сприяння Канади було досягнуто компромісу про збільшення бюджету з 76,3 до 81,5 млн дол., що стало важливим кроком на шляху до повномасштабної фінансової реформи ОАД. Також канадський уряд протягом 2007–2009 рр. здійснював додаткове фінансування в розмірі 9 млн дол. та робив добровільні внески в різні проекти, які стосувалися зміцнення та консолідації демократичних процесів та установ у державах-членах ОАД.

У 2007 р. Стівен Харпер зробив відносини з латиноамериканськими державами пріоритетним напрямом у зовнішній політиці Канади. Саміти Америк надають країні унікальну можливість сприяти процвітанню, безпеці та демократії в усій півкулі [6].

У квітні 2009 р. відбувся V саміт ОАД, на якому прем'єр-міністр Канади Стівен Харпер підтримав ідею вільної торгівлі з країнами Латинської Америки як своє першочергове завдання. Як відомо, Канада досягла домовленості щодо вільної торгівлі з Перу та Колумбією, а також із Чилі, Коста-Рікою, Гондурасом і Панамою. У 2008 р. країни підписали двосторонню торговельну угоду, згідно з якою Колумбія погодилася вжити заходів щодо ліквідації дитячої та примусової праці, дискримінації на робочому місці, а також усунення подвійного оподаткування. 15 серпня 2011 р. угода набула чинності. Значну увагу було приділено вирішенню питання, яке стояло тоді в центрі порядку денного – обговорення шляхів протидії фінансовій кризі. Крім цього, С. Харпер долучився до обговорення таких проблем, як міграційні питання, боротьба з незаконним обігом наркотиків, глобальні зміни клімату.

Канадський уряд виступив на захист інтересів малих країн Центральної Америки та Карибського басейну, які вважали, що їхній голос не буде взято до уваги більш сильними в економічному плані країнами в справі створення зони вільної торгівлі Західної півкулі [7].

Найбільш проблемним питанням для Канади в процесі її участі в ОАД є членство Куби, яке було призупинене за наполяганням США після революційних подій на острові. Незважаючи на постійний тиск із боку США, Канада не розірвала дипломатичні та торговельні відносини з цією країною, після вступу в ОАД не змінила своєї позиції щодо членства Куби в цій організації.

У питаннях регіональної безпеки Канада взяла участь у спільних місіях ООН та ОАД зі спостереження за виконанням мирних угод у Центральній Америці, направивши свій військовий контингент, який виявився найчисленнішим серед усіх інших. Ще в ході 32-ї позачергової сесії Генасамблеї ОАД (березень 2006 р.) було прийнято резолюцію про статус Міжамериканської ради оборони, а також її правові й інституційні взаємини з ОАД. Але Канада доклала

зусиль до створення Комітету з питань безпеки, також запропонувала скасувати Міжамериканську раду оборони або переглянути її роль шляхом підпорядкування цього військового органу цивільному контролю ОАД [8].

Канада приділяє особливу увагу проблематиці континентальної безпеки. Спонукальними мотивами до цього стали, з одного боку, розуміння, що Пакт Ріо-де-Жанейро (1947 р.) як правова основа забезпечення безпеки в регіоні не відповідає сучасним реаліям, а з іншого – прагнення США сформулювати під своїм керівництвом нову модель військово-політичного співробітництва країн континенту. Важливим кроком на шляху формування нової архітектури регіональної безпеки, що враховує сучасні світові реалії, стала спеціальна Міжамериканська конференція з безпеки (2003 р.), у якій взяла участь Канада.

Канадці також взяли участь у врегулюванні військових конфліктів між членами ОАД і стали ініціаторами створення механізму швидкого виявлення та запобігання подібних ситуацій. За роки членства в ОАД найскладнішою для Канади виявилася проблема гегемонії США та їхньої схильності до нав'язування своєї волі всім учасникам організації [9].

«Інституційне оновлення» ОАД є ще однією галуззю, у якій Канада активно працює протягом 1990–2015 рр. Ще наприкінці ХХ ст. країна перебувала в тісному співробітництві з Чилі та Мексикою, щоб запропонувати й реалізувати об'єднання Міжамериканської економічної та соціальної ради і Міжамериканської ради з питань освіти, науки та культури в єдину структуру – Міжамериканську раду комплексного розвитку, через протокол Манагуа.

Канада зробила значний внесок у деякі найбільші колективні досягнення ОАД, зокрема брала участь у підписанні Міжамериканської демократичної хартії 2001 р., Декларації з безпеки Північної та Південної Америки, прийнятті Соціальної хартії Америк у 2012 р., тривалій програмі сприяння корпоративній соціальній відповідальності [10].

З 2012 р. канадський уряд та ОАД почали співпрацювати у сфері кібер-безпеки. Представники Аргентини, Бразилії, Чилі, Колумбії, Мексики, Панами, Перу, Уругваю та США разом із Канадою розробляють технології для боротьби з кіберзлочинністю.

VI саміт, який пройшов 14–15 квітня 2012 р. в м. Картахена, продемонстрував розбіжності між латиноамериканськими країнами та США й Канадою, які були породжені питанням участі Куби та підтримки Аргентини в територіальній суперечці з Великобританією за Фолклендські (Мальвінські) острови. Країни АЛБА заявили, що не стануть брати участі в наступних самітах, якщо на них не буде запрошено кубинську делегацію, а президент Аргентини Крістіна Фернандес де Кіршнер покинула захід до його закінчення [11].

Однак у 2011 р. було офіційно оголошено про створення Співтовариства країн Латинської Америки та Карибського басейну (CELAC). Президент Венесуели Уго Чавес, виступаючи на саміті, назвав це співтовариство противагою ОАД. За його словами, створення Співтовариства країн Латинської Америки та Карибського басейну «знаменує кінець пануванню

США», оскільки, на його думку, робота ОАД повністю контролюється Білим домом. При цьому, на відміну від ОАД, доступ в організацію закритий для США й Канади, а Куба є постійним і повноправним членом.

Однак найбільш серйозні застереження щодо ефективності Канади в ОАД стосуються насамперед захисту прав людини. Канада була гучно розкритикована поряд з іншими країнами-учасницями організації, такими як Ель-Сальвадор, Перу, Колумбія, Нікарагуа, Сполучені Штати, за те, що не ратифікувала Американську конвенцію з прав людини, або Пакт Сан-Хосе (станом на вересень 2012 р. 24 з 34 членів ОАД беруть у ній участь) і не погодилася визнати юрисдикцію Міжамериканського суду з прав людини. Гарольд Хікман, радник і заступник постійного представника Канадської місії в ОАД, вказує, що затримка з ратифікацією Конвенції зумовлена в першу чергу поділом конституційних повноважень у канадській федерації [12].

Протягом 2013–2014 рр. численні пропозиції було проголошено з боку інших учасників, щоб Канада могла відігравати більш ефективну роль в ОАД у майбутньому. Міжнародне співтовариство закликала Канаду, США та Мексику ратифікувати Американську конвенцію про права людини та погоджуватися з рішеннями Міжамериканського суду з прав людини [13].

У січні 2015 р. Канада відсвяткувала 25-річчя свого членства в ОАД. До цього 28 років країна була спостерігачем у цій організації. Канада визначає ОАД як один із важливих багатосторонніх засобів для просування взаємних економічних можливостей, зміцнення безпеки та встановлення довгострокових відносин. Канада також працює з ОАД, щоб сприяти ринковому сталому економічному зростанню в регіоні.

Канада взяла участь у VII саміті Америк, який відбувся в Панамі 10–11 квітня 2015 р., де прем'єр-міністр С. Харпер (який був у супроводі міністра Ніколсона) виступив із промовою, що стосувалася проблеми співпраці в Північній і Південній Америці. На VII саміті Америк прем'єр-міністр взяв участь у продуктивних дискусіях з іншими лідерами про те, як надалі просувати керівні цілі ОАД для добробуту всіх громадян Латинської Америки [14].

Отже, взаємодія з ОАД посідає значне місце у сфері зовнішньої політики Канади в регіоні. Можна стверджувати, що:

– вступ до ОАД Канади в 1990 р. відіграв важливу роль в оновленні цієї організації. Права людини, демократія та безпека, торгівля й охорона навколишнього середовища – пріоритетні напрями співпраці північноамериканської країни з ОАД. Підтримка Канадою діяльності в галузі захисту демократії сприяла реальним структурним перетворенням організації. Крім того, Канада дотримувалася незалежної зовнішньої політики щодо Куби, яскравою ілюстрацією чого стала різка критика американського закону Хелмса – Бертона 1996 р., що загрожував інтересам канадських компаній. Канада виступила ініціатором створення Групи щодо заохочення демократії в країнах Латинської Америки, Міжамериканського комітету щодо боротьби з тероризмом, Комітету з питань безпеки;

– Канада бере активну участь у реалізації ідеї створення Зони вільної торгівлі всієї Америки, починаючи з 1994 р. Яскравим прикладом цього став III Міжамериканський саміт ОАД під егідою Канади, який відбувся 20–22 квітня 2001 р. у Квебеку. Він завершився прийняттям декларації, у якій говорилося про необхідність завершити переговори про створення ФТАА-АЛКА, зона вільної торгівлі повинна була почати функціонувати не пізніше грудня 2005 р.;

– Канада є постійним учасником усіх міжамериканських самітів. Але найбільш продуктивними та результативними виявилися: V саміт ОАД (квітень 2009 р.), на якому прем'єр-міністр Канади Стивен Харпер підтримав ідею вільної торгівлі з країнами Латинської Америки як своє першочергове завдання; VI саміт (квітень 2012 р.) продемонстрував розбіжності між латиноамериканськими країнами та США і Канадою, які були породжені питанням участі Куби та підтримки Аргентини у територіальній суперечці з Великобританією за Фолклендські (Мальвінські)

острови; VII саміт Америк (квітень 2015 р.), який співпав з 25-річчям участі Канади в ОАД;

– набрав силу процес переосмислення концепції континентальної безпеки, її переорієнтації із завдань захисту від зовнішньої загрози на протидію новим викликам.

Безумовно, Канада є авторитетною країною в ОАД, її поважають і прислухаються до її думки. Також вона володіє досить потужним військовим потенціалом, входить до десятки найбільш економічно розвинених країн світу, але така політика здійснюється Канадою з урахуванням лідерської природи стратегії США в організації.

Огляд ролі північноамериканської країни в ОАД припускає, що хоча участь Канади у деяких галузях Організації можна було б поліпшити (зокрема це стосується приєднання країни до Міжамериканської конвенції та визнання усіх рішень Міжамериканського суду з прав людини), вона зробила значний внесок у розвиток цього угруповання, оскільки визнана в якості повноправного члена.

ЛІТЕРАТУРА

1. Комкова Е. Г. Меняющаяся международная роль Канады: от глобализма к регионализму / Елена Геннадиевна Комкова // США – Канада: экономика, политика, культура. – 2007. – № 8. – С. 39–52.
2. Израелян Е. В. Канада и помощь международному развитию / Евгения Викторовна Израелян, Петр Валентинович Тесленко // США – Канада: экономика, политика, культура. – 2004. – № 2. – С. 21–33.
3. Мартынов Б. Ф. История международных отношений стран Латинской Америки / Борис Федорович Мартынов. – М. : Навона, 2008. – С. 300–301.
4. Cooper A. F. Canadian Foreign Policy. Old Habits and New Directions / Andrew Fenton Cooper. – Scarborough : Prentice Hall, 1997. – 210 p.
5. Third Summit of the Americas, Declaration of Quebec City [Електронний ресурс] // Free Trade Area of the Americas – ФТАА. – 2001. – April 20–22. – Режим доступу : http://www.ftaa-alca.org/summits/quebec/declara_e.asp.
6. Horwitz B. The Transformation of the Organization of American States. A Multilateral Framework for Regional Governance / Betty Horwitz. – London : Anthem Press, 2011. – 256 p.
7. Fifth Summit of the Americas Port of Spain, Trinidad and Tobago [Електронний ресурс] // Caribbean Community (CARICOM) Secretariat. – 2009. – April 19. – Режим доступу : http://www.caricom.org/jsp/communications/meetings_statements/declaration_commitment_port_of_spain_2009.pdf.
8. Thirty-Second Special Session of the General Assembly of the Organization of American States [Електронний ресурс] // US Department of State. – 2006. – March 15. – Режим доступу : <http://m.state.gov/md75579.htm>.
9. Insulza J. M. Twenty years later: Canada's role in the OAS and the hemisphere / José Miguel Insulza [Електронний ресурс] // The Canadian Foundation for the Americas (FOCAL). – 2012. – Режим доступу : <http://www.focal.ca/publications/focalpoint/321-october-2010-jose-miguel-insulza-en>.
10. Кутейников А. Е. ОАГ – типичная и уникальная международная структура / Александр Евгеньевич Кутейников // Латинская Америка. – 2012. – № 4. – С. 15–31.
11. Communiqué of the heads of state and government of the Americas on the «VII Americas Competitiveness Forum: innovation for prosperity» [Електронний ресурс] // Caribbean Community (CARICOM) Secretariat. – 2012. – October 24–26. – Режим доступу : http://www.democraciacooperacion.net/IMG/pdf/Foro_competitividad_EN.pdf.
12. Canada's foreign policy [Електронний ресурс] // Government of Canada. – 2014. – March 11. – Режим доступу : <http://www.international.gc.ca/cip-pic/index.aspx?lang=eng>.
13. Canadian Foreign Policy and Human Rights [Електронний ресурс] // UTORweb. – 2014. – Режим доступу : <http://individual.utoronto.ca/humansecurity/PDF/Axworthy.pdf>.
14. The 7th Summit of the Americas in 35 Tweets [Електронний ресурс] // Oximity. – 2015. – April 21. – Режим доступу : <https://www.oximity.com/article/The-7th-Summit-of-the-Americas-in-35-T-1>.

А. П. Тригуб, Черноморский государственный университет имени Петра Могилы, г. Николаев, Украина

А. И. Кабаева, Черноморский государственный университет имени Петра Могилы, г. Николаев, Украина

ДЕЯТЕЛЬНОСТЬ КАНАДЫ В ОРГАНИЗАЦИИ АМЕРИКАНСКИХ ГОСУДАРСТВ (1990–2015)

В данной статье представлена попытка исследовать роль Канады в Организации американских государств (ОАГ). Данная проблема считается актуальной с учетом лидерской природы стратегии США в ОАГ. Авторами анализируются стратегические цели, задачи и приоритетные направления сотрудничества Канады с латиноамериканскими странами в пределах ОАГ (права человека, институциональные реформы, безопасность, торговля, охрана окружающей среды); сосредоточено внимание на позиции Канады по

формированию Панамериканской зоны свободной торговли; очерчены особенности процесса взаимодействия Канады со странами ОАГ в контексте межамериканских саммитов.

Канада в течение 1990–2015 гг. вела активную деятельность в рамках ОАГ, способствуя усилению проблематики демократического развития в списке приоритетных направлений деятельности Организации. В современных условиях Канада стремится найти новые направления и формы деятельности ОАГ, оптимально адаптированные к внутривнутриполитическим и международным реалиям.

Ключевые слова: Канада; ОАГ; сотрудничество; саммиты Америк; зона свободной торговли; демократическое развитие.

O. P. Trigub, Petro Mohyla Black Sea State University, Mykolaiv, Ukraine

A. I. Kabaeva, Petro Mohyla Black Sea State University, Mykolaiv, Ukraine

ACTIVITY CANADIAN ORGANIZATION OF AMERICAN STATES (1990–2015)

The Canada's entrance into the OAS in 1990 played an important role in upgrading the organization. Human rights, democracy and security, trade and environmental protection – priority directions of cooperation between the North American country and OAS. Canada acted as the initiator of the Group for the promotion of democracy in Latin America (1995), Inter-American Committee against terrorism (1999), Committee on security (2006).

Since 1994, Canada began to actively implement the decisions of the OAS on the establishment of the Free Trade Area of the Americas. Third Inter-American summit, under the aegis of Canada was held on 20–22 April 2001 in Quebec, adopted the Declaration, which stated the need to conclude the negotiations on establishing the FTAA – FTAA.

Canada is a regular participant of all Inter-American summits. But the most productive and successful were: V summit of the OAS (April 2009), the Prime Minister of Canada Stephen Harper supported the idea of free trade with Latin America as its priority aim; VI summit (April 2012) showed differences between Latin American countries and the United States and Canada, created by the issue of the Cuba's participation and supporting Argentina in the territorial dispute with Britain over the Falkland Islands (Malvinas); the VII summit of the Americas (April 2015) coinciding with the 25th anniversary of Canada's participation in the OAS.

The Canadians also took part in the settlement of military conflicts between members of the OAS, and initiated the establishment of fast detection and prevention mechanism of such situations. The most difficult to Canada, during the all years of membership in the OAS was the problem of US hegemony and their propensity to impose its will on all members of the organization.

In January 2015, Canada celebrated the 25th anniversary of its membership in the OAS. Nowadays, Canada defines the OAS as one of the most important multilateral means to promote mutual economic opportunity, strengthening security and establishing a long term relationship. Canada also works with the OAS to promote sustainable market in the region.

Keywords: *Canada; OAS; cooperation; Summit of the Americas; free trade zone; democratic development.*

Рецензенти: *Тодоров І. Я., д-р іст. наук, проф.
(Ужгородський національний університет);*

*Морозов А. Г., д-р іст. наук, проф.
(Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького).*

© Тригуб О. П., Кабаєва А. І., 2015

Дата надходження статті до редколегії 26.10.2015